

Madrid 7- Febrer- 1914

L. D. Santiago Ramon i Cintadell

Cintadell

Molt Sr meu: En certa ocasió vaig tenir l'honor d'esser presentat a V. per el Dr. Monra, mes amic que no intingué cap mena de coneixença, me creuria autoritat per parlar-li així, de lo què eren l'objecte d'aquestes ratlles.

Vaig llegir el seu article „En defensa del lenguaje“, publicat en „La Tribuna“, correspondent

al dissete i més aviat tan identificat amb el criteri de vosté, qui ha creut del cas l'enviar-hi aquelles cartes portadores d'un entusiàstic felicitació i molt sincer afecte.

Fa dos anys que viu a Madrid i durant aquest temps he tingut ocasió d'observar de molt prop les dobles corrents de simpatia o antipatia amb que viuen els d'qui a la nostra Catalunya, i encara fermament que tota labor d'aproximació tan ben concebuda i orientada com l'article de vosté, farà un servici altíssim qui esmentaria a les aspiracions de Catalunya i fins al benestar general d'Espanya. Sempre he creut que gran part de les causes que sostenen i fomenten l'hostilitat castellana-catalana, son degudes a l'existir un profund desenriament, fins en aquells que pel lloc que

ocupen tindrien els meus sagrat (o no tenir-lo,) desconeixement que dona a totes les questions proporcions fantástiques, sempre amb perjudici de Catalunya. Jo també tinc amics com els de vosté "que viuen molt allunyats de la N. F.", qui estimen i volen a Catalunya, i penso jo, que Tot lo que sigui fomentat i multiplicat aquelles concòrdes de permanència i simpatia, és una labor patriòtica d'un valor incalculable.

El seu article ha corregut de ma en ma entre tots els amics que formen la premsa de catalans a l'Ateneo, i tots ells han tingut pel gest de vosté els millors elogis,

i tots ells se senten disposats
a tot lo que sigui treballar en
aquest sentit.

Mehi l'optauro fentent i la
consideració personal de nom
són 11 i amic

Carles Badia Malagrida

BADIA